

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԹԻՎ 1 ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ
Ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Ը

ԱՆՀԱՏԱԿԱՆ ԴԻՄՈՒՄԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԻ ՎԵՐԱԲԵՐՑԱԼ

Քաղ. Երևան

26 հուլիսի 2016թ.

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանի
թիվ 1 դատական կազմը՝

Նախագահությամբ՝ Ա. Պետրոսյանի

Անդամակցությամբ՝ Ֆ.Թոխյանի

Ա. Թունյանի

Ուսումնասիրելով Գևորգ Հունանյանի անհատական դիմումի ընդունելիության
հարցը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց .

Համաձայն ՀՀ Սահմանադրության 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի՝
Գևորգ Հունանյանը դիմել է ՀՀ սահմանադրական դատարան (դիմումը ՀՀ սահմա-
նադրական դատարան է մուտքագրվել 2016 թվականի հուլիսի 12-ին)՝ խնդրելով.

«ՀՀ Սահմանադրության 3-րդ, 61-րդ, 63-րդ և 79-րդ հոդվածներին հակասող և
անվավեր ճանաչել ՀՀ Վարչական դատավարության օրենսգրքի 158-րդ հոդվածի 1-ին
կետի 5-րդ ենթակետը»:

Ըստ դիմողի՝ սույն գործով ՀՀ վճռաբեկ դատարանը սահմանափակել է դա-
տարանի հասանելիության իրավունքը, այն է՝ վճռաբեկ բողոքը վերադարձնելուց և
կրկին անգամ իր կողմից խնդիրները վերացնելուց հետո դատավարության կողմերին
չի ուղարկել վճռաբեկ բողոքի օրինակները: Դիմողը գտնում է, որ վիճարկվող

իրավադրույթը մեկնաբանվել է այլ ձև, որի հիման վրա ինքը կորցրել է արդար դատաքննության իրավունքի իրացման հնարավորությունը:

Ղեկավարվելով ՏՄսահմանադրական դատարանի մասին՝ ՀՀ օրենքով և ելնելով խնդրո առարկա անհատական դիմումի և կից փաստաթղթերի նախնական ուսումնասիրության արդյունքներից՝ գտնում ենք, որ դիմումի հիման վրա գործի քննության ընդունումը ՀՀ սահմանադրական դատարանի կողմից ենթակա է մերժման՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

խնդրո առարկա անհատական դիմումն ակնհայտ անհիմն է: ՏՄսահմանադրական դատարանի մասին՝ ՀՀ օրենքի 27 և 28-րդ հոդվածներով նախատեսված են իրավասու սուբյեկտների կողմից սահմանադրական դատարան հասցեագրված դիմումներին ներկայացվող ընդհանուր պահանջները, դիմումին կցվող նյութերի շրջանակը, իսկ անհատական դիմումի ընդունելիության հավելյալ պարտադիր պայման է նույն օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ մասի պահանջը, համաձայն որի՝ դիմումը պետք է պարունակի նաև Սահմանադրությանը հակասելու հիմնավորումներ: Ավելին, ՀՀ սահմանադրական դատարանը 24.11.2009թ. ՄԴՈ-839 որոշման մեջ արտահայտել է իրավական դիրքորոշում, ըստ որի՝ ՏՄսահմանադրական դատարանի մասին՝ ՀՀ օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ մասն ամրագրում է վիճարկվող դրույթի՝ Սահմանադրությանը հակասելու հիմնավորումներ ներկայացնելու՝ դիմողին ներկայացվող պահանջը, համաձայն որի՝ վիճարկվող օրենքի դրույթի հակասահմանադրականությունը պետք է հիմնավորված լինի հիշյալ օրենքի 68-րդ հոդվածի 7-րդ մասում նշված որևէ հատկանիշով: Անհատական դիմումին ներկայացված այս պահանջը նշանակում է, որ դիմողը պետք է փորձի բավարար կերպով իրավաբանորեն հիմնավորել, թե իր սահմանադրական որ իրավունքներն են խախտվել և ինչ անմիջական պատճառահետևանքային կապ է առկա վիճարկվող դրույթի և իր իրավունքների խախտման փաստի միջև: Խնդրո առարկա դիմումի ուսումնասիրությունը վկայում է, որ առկա չեն ՏՄսահմանադրական դատարանի մասին՝ ՀՀ օրենքի 68-րդ հոդվածի 7-րդ մասի պահանջներին համահունչ իրավաբանորեն ձևակերպված հիմնավորումներ, ինչպես նաև դիմողը չի հիմնավորել իր սահմանադրական իրավունքների ենթադրյալ խախտման փաստի և վիճարկվող դրույթների հակասահմանադրականության միջև պատճառահետևանքային կապի առկայությունը:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով ՏՍահմանադրական դատարանի մասին՝ ՀՀ օրենքի 32-րդ հոդվածի 6-րդ կետով, ինչպես նաև 69-րդ հոդվածի 7-րդ մասով՝ ՀՀ սահմանադրական դատարանի թիվ 1 դատական կազմը

Ո Ր Ո Շ Ե Ց .

Գևորգ Հունանյանի անհատական դիմումով գործի քննության ընդունումը մերժել:

Նախագահող՝

Անդամներ՝

26 հուլիսի 2016 թվականի
ՍԴԴԿՈ/1-25